

**Τροποποιημένες
κατευθυντήριες γραμμές σχετικά
με την αποτίμηση των τεχνικών
προβλέψεων**



ειοπα

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 0 – ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων με τρόπο αναλογικό ως προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων στις δραστηριότητές τους. Αυτό δεν πρέπει να οδηγεί σε ουσιώδη απόκλιση της αξίας των τεχνικών προβλέψεων από το τρέχον ποσό το οποίο οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να καταβάλουν σε περίπτωση άμεσης μεταβίβασης των οικείων ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων σε άλλη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 24α – ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΠΑΡΑΔΟΧΩΝ

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να καθορίζουν παραδοχές και να χρησιμοποιούν κρίσεις εμπειρογνομώνων, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη σημαντικότητα του αντικτύπου της χρήσης των παραδοχών όσον αφορά τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον καθορισμό των παραδοχών και την κρίση εμπειρογνομώνων.
3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα λαμβάνοντας υπόψη ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες και δυαδικά συμβάντα, ακραία συμβάντα, καθώς και συμβάντα που δεν υπάρχουν στα ιστορικά στοιχεία. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν συνολικά τους εξεταζόμενους δείκτες.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 24β – Διακυβέρνηση του καθορισμού παραδοχών

4. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι για τον καθορισμό του συνόλου των παραδοχών, και ειδικότερα τη χρήση της κρίσης των εμπειρογνομώνων, ακολουθείται πιστοποιημένη και τεκμηριωμένη διαδικασία.
5. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές απορρέουν και χρησιμοποιούνται με συνέπεια σε βάθος χρόνου και σε ολόκληρη την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και ότι είναι κατάλληλες για την προβλεπόμενη χρήση τους.
6. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εγκρίνουν τις παραδοχές σε επαρκώς υψηλό ιεραρχικό επίπεδο ανάλογα με τη σημαντικότητά τους, για τις δε σημαντικότερες παραδοχές έως το επίπεδο –και περιλαμβανομένου– του διοικητικού, διαχειριστικού και εποπτικού οργάνου.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 24γ - Γνωστοποίηση και αβεβαιότητα κατά τον καθορισμό παραδοχών

7. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες σχετικά με τις παραδοχές, ειδικότερα δε σχετικά με την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνομώνων κατά την επιλογή αυτών των παραδοχών, κατατείνουν ειδικά στον μετριασμό του κινδύνου παρανοήσεων ή σφαλμάτων επικοινωνίας μεταξύ όλων των διαφόρων αρμοδιοτήτων που σχετίζονται με αυτές τις παραδοχές.
8. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να θεσπίζουν επίσημη και τεκμηριωμένη διαδικασία υποβολής παρατηρήσεων μεταξύ των παρόχων και των χρηστών της κρίσης εμπειρογνομώνων, καθώς και των παραδοχών που απορρέουν από αυτές.
9. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αναδεικνύουν με διαφανή τρόπο την αβεβαιότητα των παραδοχών, καθώς και τις συνδεόμενες με αυτήν μεταβολές των τελικών αποτελεσμάτων.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 24δ – Τεκμηρίωση του καθορισμού παραδοχών

10. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να τεκμηριώνουν τη διαδικασία καθορισμού παραδοχών και, ιδίως, την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνομώνων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια της διαδικασίας.
11. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στην τεκμηρίωση τις παραδοχές που προκύπτουν και τη σημαντικότητά τους, τα στοιχεία των συμμετεχόντων εμπειρογνομώνων, τη χρήση για την οποία προορίζονται και το διάστημα ισχύος τους.
12. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν την αιτιολογία της γνώμης, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποιηθείσας πληροφοριακής βάσης, με το απαιτούμενο επίπεδο ανάλυσης προκειμένου να καταστούν διαφανείς τόσο οι παραδοχές και η διαδικασία όσο και τα κριτήρια λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιούνται για την επιλογή των παραδοχών και την απόρριψη άλλων εναλλακτικών παραδοχών.
13. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι χρήστες σημαντικών παραδοχών λαμβάνουν γραπτώς σαφείς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω παραδοχές.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 24ε – Επικύρωση του καθορισμού παραδοχών

14. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν την επικύρωση της διαδικασίας επιλογής παραδοχών και της χρήσης της κρίσης των εμπειρογνομώνων.

15. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν την τεκμηρίωση της διαδικασίας και των εργαλείων επικύρωσης των παραδοχών, ιδίως της χρήσης της κρίσης των εμπειρογνομόνων.
16. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να καταγράφουν τις αλλαγές που γίνονται στις σημαντικές παραδοχές υπό το πρίσμα νέων πληροφοριών και να αναλύουν και να αιτιολογούν αυτές τις αλλαγές και τις τυχόν αποκλίσεις των πραγματικών αποτελεσμάτων από τις σημαντικές παραδοχές.
17. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, στο μέτρο του δυνατού και κατά περίπτωση, πρέπει να χρησιμοποιούν εργαλεία επικύρωσης, όπως οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress testing) ή οι δοκιμές ευαισθησίας (sensitivity testing).
18. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να επανεξετάζουν τις επιλεγείσες παραδοχές, βασιζόμενες στις υπηρεσίες ανεξάρτητων εσωτερικών ή εξωτερικών εμπειρογνομόνων.
19. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εντοπίζουν τη συχνότητα εμφάνισης περιστάσεων υπό τις οποίες οι εν λόγω παραδοχές θα θεωρούνταν λανθασμένες.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ: Κατευθυντήρια γραμμή 25 – ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
ΒΙΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

20. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον η χρήση μιας ντετερμινιστικής ή μιας στοχαστικής προσέγγισης είναι αναλογική για την ανάπτυξη υποδειγμάτων όσον αφορά την αβεβαιότητα των βιομετρικών παραγόντων κινδύνου.
21. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διάρκεια των υποχρεώσεων όταν αξιολογούν κατά πόσον μια μέθοδος που δεν συνυπολογίζει τις αναμενόμενες μελλοντικές αλλαγές στους βιομετρικούς παράγοντες κινδύνου είναι αναλογική, ιδίως για την εκτίμηση του σφάλματος που εισάγεται στο αποτέλεσμα λόγω χρήσης της μεθόδου αυτής.
22. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας μιας μεθόδου στην οποία λαμβάνεται ως παραδοχή ότι οι βιομετρικοί παράγοντες κινδύνου είναι ανεξάρτητοι από κάθε άλλη μεταβλητή, λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των παραγόντων κινδύνου. Για τον σκοπό αυτό, η

αξιολόγηση των μεταξύ τους συσχετίσεων πρέπει να βασίζεται σε ιστορικά στοιχεία και στην κρίση των εμπειρογνομόνων.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 28Α – ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

23. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στη βέλτιστη εκτίμηση τις διοικητικές δαπάνες και τα έξοδα συναλλαγών που συνδέονται με τις επενδύσεις που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών συμβάσεων.
24. Ειδικότερα, για προϊόντα των οποίων οι όροι και οι προϋποθέσεις των συμβάσεων ή ο κανονισμός απαιτούν τον προσδιορισμό των επενδύσεων που συνδέονται με το εκάστοτε προϊόν (π.χ. τα περισσότερα προϊόντα που συνδέονται με την αξία μεριδίων επενδυτικών κεφαλαίων και με δείκτη αναφοράς, προϊόντα που διαχειρίζονται κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης και προϊόντα στα οποία εφαρμόζεται προσαρμογή λόγω αντιστοίχισης), οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επενδύσεις.
25. Για τα λοιπά προϊόντα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να βασίζονται στην αξιολόγηση στα χαρακτηριστικά των συμβάσεων.
26. Εν είδει απλοποίησης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη όλες τις δαπάνες διαχείρισης επενδύσεων.
27. Οι επιστροφές δαπανών διαχείρισης επενδύσεων που ο διαχειριστής κεφαλαίων καταβάλλει στην επιχείρηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως λοιπές εισερχόμενες ταμειακές ροές. Οσάκις οι εν λόγω επιστροφές μοιράζονται με τους ασφαλισμένους ή άλλα τρίτα μέρη, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι αντίστοιχες ταμειακές ροές.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ: Κατευθυντήρια γραμμή 30 – ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

28. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανέμουν τα έξοδα με ρεαλιστικό και αντικειμενικό τρόπο και πρέπει να βασίζονται στην κατανομή των εν λόγω εξόδων στις μακροπρόθεσμες επιχειρηματικές στρατηγικές τους, σε πρόσφατες αναλύσεις των λειτουργιών της επιχείρησης, στον προσδιορισμό των κατάλληλων παραγόντων δαπανών και σε σχετικούς δείκτες καταλογισμού δαπανών.

29. Με την επιφύλαξη της αξιολόγησης της αναλογικότητας και της πρώτης παραγράφου της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης της απλοποίησης που παρατίθεται στο τεχνικό παράρτημα Ι για την κατανομή των γενικών εξόδων σε βάθος χρόνου, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
30. η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες που ανανεώνονται ετησίως·
31. οι ανανεώσεις πρέπει να θεωρούνται ως νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες σύμφωνα με τα όρια της σύμβασης ασφάλισης·
32. οι απαιτήσεις προκύπτουν ομοιόμορφα κατά τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ: Κατευθυντήρια γραμμή 33 – ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

33. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που αφορούν την μελλοντική εξέλιξη των δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των μελλοντικών δαπανών που απορρέουν από δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά την ημερομηνία αποτίμησης ή πριν από αυτή, είναι κατάλληλες και λαμβάνουν υπόψη τη φύση των σχετικών δαπανών. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον πληθωρισμό κατά τρόπο που συνάδει με τις οικονομικές παραδοχές που έχουν διατυπωθεί και σε συνάρτηση με τις δαπάνες που αφορούν τις λοιπές ταμειακές ροές της σύμβασης.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 37α – ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ των αντισυμβαλλομένων

34. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να βασίζονται στις παραδοχές τους σχετικά με το ποσοστό άσκησης των σχετικών δικαιωμάτων:
 - στα στατιστικά και εμπειρικά αποδεικτικά στοιχεία, οσάκις είναι αντιπροσωπευτικά της μελλοντικής συμπεριφοράς, και
 - στις πλήρως αιτιολογημένες και σαφώς τεκμηριωμένες κρίσεις των εμπειρογνομόνων.

35. Η έλλειψη στοιχείων για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων δεν πρέπει να θεωρείται, αφ' εαυτής, λόγος αποφυγής της κατάρτισης υποδείγματος για τη δυναμική συμπεριφορά του αντισυμβαλλομένου και/ή την αλληλεπίδραση με μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 37B – ΑΜΦΙΔΡΟΜΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

36. Κατά τον καθορισμό των παραδοχών σχετικά με τη δυναμική συμπεριφορά του αντισυμβαλλομένου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να έχουν

υπόψη ότι η εξάρτηση από το συμβάν ενεργοποίησης και το ποσοστό άσκησης του δικαιώματος είναι συνήθως αμφίδρομη και, ως εκ τούτου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ταυτόχρονα το ενδεχόμενο αύξησης και μείωσης ανάλογα με την κατεύθυνση του συμβάντος ενεργοποίησης.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 37Γ – δικαίωμα πληρωμής πρόσθετων ή διαφορετικών ασφαλίσεων

37. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να καταρτίζουν υπόδειγμα για το σύνολο των σχετικών συμβατικών δικαιωμάτων κατά την προβολή των ταμειακών ροών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος πληρωμής πρόσθετων ασφαλίσεων ή διαφοροποίησης του ποσού των πληρωτέων ασφαλίσεων που εμπίπτουν εντός των ορίων της σύμβασης.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 40Α – ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

38. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ολοκληρωμένο σχέδιο μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης που εγκρίνει το διοικητικό, διαχειριστικό και εποπτικό όργανο είναι:
- ενιαίο έγγραφο το οποίο παραθέτει όλες τις παραδοχές που σχετίζονται με τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης, ή
 - δέσμη εγγράφων, συνοδευόμενη από κατάλογο, η οποία παρουσιάζει πλήρως όλες τις παραδοχές που σχετίζονται με τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό βέλτιστης εκτίμησης.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 40β – Συνεκτίμηση νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων κατά τον καθορισμό των μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης

39. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επίδραση των νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων κατά τον καθορισμό των μελλοντικών ενεργειών διαχείρισης, ενώ πρέπει επίσης να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις συνέπειες στις λοιπές σχετικές παραδοχές. Ειδικότερα, το ότι ο καθορισμός των ταμειακών ροών που πρόκειται να προβληθούν διά της εφαρμογής του άρθρου 18 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού για τα όρια των συμβάσεων έχει περιορισμένο χαρακτήρα δεν πρέπει να οδηγήσει τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις στην εικασία ότι οι παραδοχές βασίζονται μόνο στο εν λόγω σύνολο προβαλλόμενων ταμειακών ροών χωρίς

ουδεμία επιρροή των νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Η επισήμανση αυτή αφορά ιδίως την περίπτωση των παραδοχών σχετικά με την κατανομή των στοιχείων ενεργητικού που ενέχουν σημαντικό κίνδυνο, τη διαχείριση της διαφοράς στις μέσες οικονομικές διάρκειες των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων ή την εφαρμογή των μηχανισμών συμμετοχής στα κέρδη.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 53A – ΧΡΗΣΗ ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗΣ

40. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν τη στοχαστική κατάρτιση υποδειγμάτων για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων των συμβάσεων των οποίων οι ταμειακές ροές εξαρτώνται από μελλοντικά συμβάντα και εξελίξεις, ειδικότερα εκείνων που περιλαμβάνουν ουσιώδη δικαιώματα και εγγυήσεις.
41. Κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας της στοχαστικής κατάρτισης υποδειγμάτων προκειμένου να αποτυπωθεί επαρκώς η αξία των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει ιδίως, αλλά όχι όμως αποκλειστικώς, να λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες περιπτώσεις:
42. κάθε είδους μηχανισμό συμμετοχής στα κέρδη όπου οι μελλοντικές παροχές εξαρτώνται από την απόδοση των στοιχείων ενεργητικού·
43. τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις (π.χ. τεχνικά επιτόκια, ακόμη και χωρίς μηχανισμό συμμετοχής στα κέρδη), ιδίως, αλλά όχι μόνο αποκλειστικώς, όταν συνδυάζονται με δικαιώματα (π.χ. δικαιώματα εξαγοράς), για τα οποία εάν καταρτιστούν δυναμικά υποδείγματα θα αυξανόταν η τρέχουσα αξία των ταμειακών ροών σε ορισμένες προσομοιώσεις.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 57A – Αναγκαίοι παράγοντες κινδύνου της αγοράς για την εξαγωγή καταλλήλων αποτελεσμάτων

44. Κατά την εκτίμηση του κατά πόσον όλοι οι συναφείς παράγοντες κινδύνου περιλαμβάνονται στο υπόδειγμα με γνώμονα τις διατάξεις του άρθρου 22 παράγραφος 3 και του άρθρου 34 παράγραφος 5 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι το υπόδειγμά τους αποτυπώνει επαρκώς τη μεταβλητότητα των στοιχείων ενεργητικού τους, καθώς και ότι αποτυπώνει δεόντως τις ουσιώδεις αιτίες της μεταβλητότητας (π.χ. πιστωτικά περιθώρια και κίνδυνο αθέτησης).

45. Ειδικότερα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν υποδείγματα που επιτρέπουν τη μοντελοποίηση αρνητικών επιτοκίων.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ: Κατευθυντήρια γραμμή 77 – Παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των EPIFP

46. Για τον σκοπό του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου με βάση την παραδοχή ότι τα ασφάλιστρα που σχετίζονται με ισχύουσες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές συμβάσεις και τα οποία ενώ αναμένεται να εισπραχθούν στο μέλλον δεν θα εισπραχθούν, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν την ίδια αναλογιστική μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 77 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, με τις ακόλουθες τροποποιημένες παραδοχές:
47. Θα πρέπει να θεωρείται ότι τα ασφαλιστήρια εξακολουθούν να είναι εν ισχύ και να μην αντιμετωπίζονται ως εξαγορασθέντα.
48. ανεξαρτήτως των νομικών ή συμβατικών όρων που είναι εφαρμοστέοι στη σύμβαση, ο υπολογισμός δεν πρέπει να περιλαμβάνει ποινές, μειώσεις ή οποιοδήποτε άλλο είδος προσαρμογής της θεωρητικής αναλογιστικής αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου υπολογιζόμενης ως εάν το ασφαλιστήριο να εξακολουθούσε να είναι εν ισχύ.
49. Όλες οι λοιπές παραδοχές (π.χ. θνησιμότητα, ακυρώσεις ή δαπάνες) πρέπει να παραμείνουν αμετάβλητες. Αυτό σημαίνει ότι οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τον ίδιο ορίζοντα προβολής, τις ίδιες μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης και τα ίδια ποσοστά άσκησης δικαιωμάτων αντισυμβαλλομένων που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό βέλτιστης εκτίμησης, χωρίς να τα προσαρμόζουν προκειμένου να λάβουν υπόψη ότι δεν θα καταβληθούν μελλοντικά ασφάλιστρα. Ακόμη και αν όλες οι παραδοχές σχετικά με τις δαπάνες παραμείνουν σταθερές, το επίπεδο ορισμένων δαπανών (π.χ. δαπάνες πρόσκτησης ή δαπάνες διαχείρισης επενδύσεων) ενδέχεται να επηρεαστούν εμμέσως.

NEA: Κατευθυντήρια γραμμή 77α – ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ για τον υπολογισμό των αναμενόμενων κερδών από μελλοντικά ασφάλιστρα (EPIFP)

50. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να προσδιορίζουν τα EPIFP ως μέρος της τρέχουσας αξίας των μελλοντικών κερδών που σχετίζονται με τα μελλοντικά ασφάλιστρα εφόσον το αποτέλεσμα δεν αποκλίνει σημαντικά από την αξία που θα

προέκυπτε από την αποτίμηση που περιγράφεται στην κατευθυντήρια γραμμή 77. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να εφαρμοστεί με τη χρήση κάποιου ειδικού τύπου.

Κανόνες συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

51. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να συμμορφωθούν με τις εκάστοτε κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις.
52. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή σκοπεύουν να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο κανονιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
53. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΠΑ αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, αναφέροντας τους λόγους της ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.
54. Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα θεωρούνται μη συμμορφούμενες προς τους κανόνες υποβολής στοιχείων και θα αναφέρονται ως τέτοιες.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

55. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΠΑ.